

og var for betagne til overhovedet at kunne spise.

Der var i denne Menneskemasse samlet Repræsentanter for det store Folkepartis forskelligste Afskygninger. Man saa' her alle Slags Skikkelser lige oppe fra et Par af den københavnske Liberalismes Stormænd — en Advokat med Guldbriller og en Sukkergrosserer med Næseklemmer, der sammen med deres Hustruer og et Par unge Døtre var kommen kørende fra Stationen i Landauer — og ned til dyngvaade Husmænd, der havde vandret mange Mil og ofret en Dags Høstløn for at følge deres trofaste Ven til hans sidste Hvilested. Man saa' Skolelærere, Seminarieelever og Højskoleforstandere, baade af den gamle Type med stort Skæg og et stille, forklaret Gimlesmil og af den nyopdukkende moderne Slags med Verdensmandsvæsen og Klædedragt paa Moden. Man saa' hist og her en ung Præst og hans unge Forlovede, der vandrede Arm i Arm under samme Paraply, nynnende de Salmer, der blev sunget rundt om i Haven, mens de nu og da saa' hinanden kærligt ind i Øjet, — han med blød, bredskygget Plyshat og højt opsmøgede Benklæder, hun med ophæftet Kjole og lange, flade Galoscher. Man saa' Rigsdagsbønder, der heller ikke herude